

Koopkrachteffecten van zorgmaatregelen

In 2014 worden de Wet Tegemoetkoming Chronisch Zieken en Gehandicapten (WTCG), de Compensatie Eigen Risico (CER) en de fiscale aftrek specifieke zorgkosten afgeschaft. Voor een aantal huishoudens heeft dit ingrijpende gevolgen voor de gerapporteerde koopkracht. Afhankelijk van gemeentelijk beleid kunnen de berekende koopkrachteffecten naar beneden zijn vertekend.

In het Regeerakkoord 2012 is besloten de WTCG, CER en de fiscale aftrek specifieke zorgkosten af te schaffen en de financiële ondersteuning van chronisch zieken en gehandicapten te decentraliseren. Het budget van de WTCG, CER en de fiscale aftrek specifieke zorgkosten wordt ongeveer met de helft verkleind en overgeheveld naar gemeenten. Bij de koopkrachtberekening voor het Regeerakkoord en het *Centraal Economisch Plan 2013* is verondersteld dat gemeenten de regelingen op dezelfde wijze voortzetten en dat chronisch zieken en gehandicapten - als gevolg van de budgetkorting - de helft krijgen van wat ze eerst kregen. In tegenstelling tot in het Regeerakkoord 2012 wordt in de beleidsuitgangspunten voor de *Macro Economische Verkenning 2014* expliciet aangegeven dat de middelen niet geoormerkt naar gemeenten gaan. Gemeenten mogen dus zelf beslissen of en waarvoor ze de middelen inzetten en dit kan ook per gemeente verschillen. Eventuele gemeentelijke voortzetting van de regelingen nemen we dan ook niet mee in de koopkrachtberekening van de *MEV*.

Hoewel het koopkrachteffect van het afschaffen van de WTCG, CER en de fiscale aftrek specifieke zorgkosten voor alle huishoudens gezamenlijk relatief klein is (-¼%-punt in 2014), kan het effect voor individuele huishoudens flink oplopen. Omdat gepensioneerden met lage inkomens en uitkeringsgerechtigden relatief veel gebruik maken van de regelingen, zijn bij deze groepen de sterkste dalingen in de koopkracht te zien (figuur 3.4). De koopkrachtdalingen kunnen echter enigszins zijn vertekend, omdat gemeentelijk beleid mogelijk deels compenseert.